

ФСК интервју: Небојша Малић о постизборној Америци

Разговарамо са Небојшом Малићем, политичким аналитичарем, који већ дуго живи у престоници САД, Вашингтону. Постао је познат широј публици у САД и шире кроз своју дугогодишњу колумну за утицајни антиратни, либертаријански сајт Antiwar.com, као и путем свог изврсног двојезичног блога Сиви Соко (sivisoko.blogspot.rs/) / Grey Falcon (grayfalcon.blogspot.rs/) Већ пар година ради за вашингтонски биро глобалне телевизије RT - Russia Today. Наравно, ставови које износи у интервјуу су искључиво његови.

ФСК: Како сада изгледа радити за RT у Вашингтону, с обзиром на антируску хистеричну која се потпаљује од стране штаба Хилари Клинтон, њених политичких савезника и медија који су је подржавали? Осећа ли се неки посебан притисак на RT као организацију? На запослене и сараднике појединачно?

НМ: Нисам приметио неку велику разлику. Оно јесте да мало више на сараднике RT кидишу клинтонисти и неоконзервативци по друштвеним мрежама, али то само њих дезавуише као поборнике теорија завере и губитнике којима је грожђе одједаред кисело. Нико да наведе неку конкретну замерку, само вичу „Руси! Путин!“ Као да је то некаква увреда. Можда за њих, али то је њихов проблем.

ФСК: Да ли су САД после протеклих избора постале још више поларизоване као друштво? Осећа ли се то у ваздуху?

НМ: Искрено говорећи, већу поларизацију сам осећао пред саме изборе. Катастрофални пораз Клинтониста прво 8. новембра па онда 19. децембра када су гласали електори, само је показао да се иза њихове доминације у медијима и обалским елитама крила велика слабост и потпуно одсуство спознаје - или бриге - о „обичним Американцима“ (израз који је иначе Хилари лично презирала, како рекоше њени ађутанти у преписци коју је објавио Викиликс).

ФСК: Шта је, по Вама, тајна Трамповог изборног успеха?

НМ: Првенствено разочарење Обаминим обећањима „наде и промена“ од пре осам година, од којих се скоро па ништа није остварило. Звучи ли познато? Али Трамп је исто тако могао да заврши као 17. кандидат, да је слушао консултанте и стратеge републиканске партије. Уместо тога, од почетка до краја је водио камапњу по своме. Није звучао као типични било шта - политичар, републиканац, итд. Није марио за елитистичке медије, већ је са народом непосредно разговарао преко Твитера. Он није само добио изборе, већ је умногоме разбио елитистичку концепцију америчког империјалног председништва од Рузвелта наовамо. Да не спомињемо што је победио две политичке династије - Клинтон и Буш.

ФСК: Да ли алтернативни медији који су подржавали Трампа, попут Breitbart, Infowars, Drudge Report и сличних - имају шансу да постану утицајнији међу америчком публиком од досадашњег мејнстрима, попут CNN, NBC, ABC, CBS, FOX, New York Times, Washington Post, Los Angeles Times, и сличних? Да ли је, другим речима, медијска блокада коначно пробијена?

НМ: Па рекао бих да већ јесу, на одређени начин. Ако су 99% новина и све телевизијске мреже

биле за Клинтонovu, а јесу, па је она ипак изгубила изборе, то доказује да довољно Американаца не верује елитним медијима. Притом не мислим само на Трампове гласаче, већ и на оне који су одбили да гласају због начина на који су медији (слично самој Хилари Клинтон и демократској странци) третирали Сандерса. То крило демократа сад покушава да реформише партију, видећемо хоће ли успети.

ФСК: Да ли је Трамп права алтернатива, прави противник владајућег либерално-неокон естаблишмента? Колико Вам се чини да је решен да се бори против њих?

НМ: Трамп је сам рекао да је био део тог естаблишмента, да их добро познаје, и да је одлучио да се кандидује када је постало јасно да они својом политиком затиру Америку. Дошао је на власт са обећањем да ће да „исуши мочвару“ у Вашингтону. Е сад, знам да је то предизборно обећање, али Трампова моћ произилази из народа који га подржава, а не из страначке машине, богатих донатора, или елитистичких обалских медија. Сад је у позицији да мора да макар покуша да оствари своја предизборна обећања, јер више нема назад.

ФСК: Може ли се рећи да је Трамп искрени антиглобалиста, односно класичан амерички националиста, алергичан на либералне „обалске елите“? Да ли су људи које је изабрао да буду део његове администрације одраз тога?

НМ: То је мој лични утисак. Можда грешим, али Трамп је отворено осудио глобализам, транснационализам, или како се већ назива владајућа идеологија онога што сам прозвао Атлантска Империја. Његова реторика је амерички национализам, понекад и шовинизам. Либерали су га оптужили за расизам али то просто није тачно, и то се лепо видело на скуповима широм земље. Од досадашњих именовања, понајвише генерала Матиса за шефа Пентагона и Рекса Тилерсона да почисти „Маглено дно“ (Foggy Bottom) Стејт департмента, чини ми се да је реч о влади која жели да васкрсне америчку републику, а империју од протеклих 25 година полако и пажљиво одложи на ђубриште историје. Што би било добро, ако им успе.

ФСК: Да ли Трампова победа отвара нове прилике за Србију? Републику Српску? Србе уопште? Ако је одговор потврдан, како би то овдашњи политичари требало да искористе?

НМ: Бушова победа 2000. године била је огромна шанса да се промени политика САД на Балкану, али је пропуштена из неколико разлога. Чак и да је неоконзервативним империјалистима сметало силовање Југославије – а није, јер су били русофоби (па самим тим и србофоби) – нису хтели да дирају у концепт империје. Буш је то показао 2005, када је усвојио Керијеву (тј. клинтонистичку) политику према Србима готово од речи до речи. Други, важнији разлог је што је у Београду месец пре америчких избора успешно спроведена жуто-октобарска револуција, и устоличен режим којем је приоритет био подаништво. Тиме је успостављена динамика у односима Вашингтон-Београд која је на снази и данас. Ако се Срби не потруде да ту динамику промене, Трамп ће наставити да је спроводи по инерцији, јер има сијасет других приоритета. Да сам спољнополитички саветник, саветовао бих Београд да што пре редефинише односе са Вашингтоном и формулише зашто би то било не само у интересу Срба, већ и Америке. Е сад, друго је питање да ли у Београду постоји власт која је за то уопште способна, ма колико се правила да игра неку мудру игру између истока и запада.

ФСК: Берзе су значајно скочиле после Трампове победе, а неке анкете кажу да су и Американци већи оптимисти него што су били пре избора. Осећа ли се већи оптимизам у ваздуху?

НМ: Како где. На берзама јесте видљив оптимизам, али медији углавном говоре о људима који су престрављени Трамповим тријумфом и цртају слику Америке у којој само што нису почели да ничу концлогори за „неподобне.“ То је делом инерција а делом идеологија. Што се тиче Трампових присталица, и они су још увек у неверици. Промене су процес, ништа се неће десити преко ноћи.

ФСК: Колико је, по Вашем мишљењу, реално да Трамп поново учини Америку великом, како је обећавао?

НМ: Зависи од дефиниције величине, знате. Хилари је под величином подразумевала глобалну империју која влада анонимним масама преко Холивуда и Силиконске долине, Сиенена и Њујорк Тајмса, а по свету преко војске и морнарице, ко не послуша довољно брзо или се усуди да пружи отпор. Ми о томе понешто и знамо, је ли. Мислим да је Трампова визија Америке другачија, да он макар мало верује у идеал америчке републике у којој се производе челик и аутомобили, граде друмови и мостови, којој војска и морнарица служе за одбрану а не као рекеташи. Питање је колико је у томе искрен и колико је у прилици да заиста нешто учини да би то и остварио. Ако уради само десетину онога што је обећао, то ће бити огроман корак.

ФСК: За крај, да ли се ове године слободније честита Божић (по Грегоријанском календару) него ранијих година? Шта значи то што Трамп на својим јавним скуповима наглашено честита Божић свима? Да ли се хришћанска Америка поново враћа?

НМ: То са честитањем Божића је више борба против тираније политкоректности него повратак Христу, али свако путовање почиње првим кораком. Живи били па видели!